

“Je vrijheid is mijn afscheidsgeschenk”

Uit: *Tenzins hert*, een Tibetaanse vertelling van Barbara Soros, © Asoka 2003.

TENZINS HERT

Een Tibetaanse vertelling.

In het oude Tibet woonde de jongen Tenzin. Hij hield van de mensen in zijn dorp en de dieren die er leefden. Op een dag vond hij in het bos een hert. Het was diep door een pijl geraakt en was zwaargewond. Tenzin nam het dier mee naar huis om te verzorgen en noemde haar Jampa. Door Tenzins goede zorgen knapte Jampa steeds verder op.

Tenzin hield zielsveel van het hert.

Ze sliepen samen, aten samen, luisterden samen naar de wind en staarden samen naar de maan boven de hoge bergen.

Op een nacht verscheen Jampa in Tenzins droom.

‘Tenzin,’ sprak ze zachtjes. ‘Ik ben je dankbaar voor je liefdevolle zorgen die me genezen hebben. Maar het wordt tijd dat ik terugga naar de bossen. Wil je me alsjeblieft niet meer vasthouden? Laat me alsjeblieft gaan.’

Tenzin schrok wakker. Tranen stroomden over zijn wangen. Zijn hert loslaten leek hem het allerpijnlijkste wat van hem gevraagd kon worden.

Die nacht sliep hij niet meer. Hij zat bij Jampa en keek naar haar terwijl zij sliep. De hele nacht keek hij naar haar. Tenzin voelde de maan tussen de wakende sterren met hem meekijken. Hij keek naar Jampa’s zachte neus en fluwelen oren en ranke poten en haar witte staartje. Hij wilde haar niet kwijt en streelde de hele nacht haar bruine vel, en

pijn welde op in zijn hart en tranen stroomden uit zijn ogen. Maar aan het einde van de nacht begon hij te voelen dat het goed was wat Jampa hem in zijn droom had gevraagd.

En toen in het ochtendgloren de nacht lichtend zwart kleurde, het moment dat de sluier tussen leven en dood, tussen droom en waken doorzichtig wordt, zocht Tenzin diep in zijn hart, zo diep als de pijn die in het lijf van het hert was gedrongen, om kracht en moed te vinden. En hij begon te ademen met Jampa. Als Jampa inademde, ademde hij in. Als zij uitademde, ademde hij uit. En zijn ademhaling werd steeds krachtiger, totdat het voelde alsof zijn ademhaling en die van het hert één waren geworden.

En Tenzin fluisterde: ‘Ga, lieve Jampa, ga terug naar de bossen, ik mag je niet tegenhouden met de liefde die ik voor jou voel. Je vrijheid is mijn afscheidsgeschenk. Ga en wees dapper en vertrouw erop dat we elkaar weer zullen ontmoeten.’

